

„ Силно тупѣтъ, чакъ безъ мърж!

„ Очи ми тъмнѣѣтъ...

— „ Подѣгни си, а бре, булинъ,

„ Да-но ти отлѣкни —

„ Глѣдай — духа студентъ вѣтаръ:

„ Кожуха си мѣтни.

Ненчо огъ тѣхъ ся свѣнява,

Какъ предъ тѣхъ да лѣгни?

Дешка съ силѣ го накарва,

Безъ грижа да лѣгни.

„ Устани ся не ся плаши

Булка-та продума;

„ Ный сми, тука, синца наши.

И Дешка продума:

— „ Е' прощавай — да си идимъ —

„ За пладня да готвимъ:

„ На пладнинѣ, 'ко не додимъ,

„ Ный татя ще пратимъ.

XXXII.

Тѣ тръгнахъ да си идѣтъ

Двъ-тѣ невесели;

Изъ пѣтъ вървѣхъ и говорѣхъ:

Всѣка Ненча жали....

— „ Казахъ буле тѣз' сутрѣнѣ,

„ Чи сѣня предказва....

„ Богъ знай и азъ що ще патя:

„ И мен' зло ми става....

„ Отъ заранѣ ми е тѣжно,

„ Нѣ-ли ти казувамъ?

„ Цѣло тѣло ми е болно:

„ И азъ ся страхувамъ....

„ Пусто куче що мя дави —

„ Ни е то на празно....

„ Ето сѣня ся испълни....

„ Ахъ, какво ми й грозно!....

„ Кой знай, еще, що ще доди

„ И що ще да патя,